

3.kolo

1.KREATIVITA

Tento rok sme sa rozhodli preveriť kresličské schopnosti a deti sa rozhodli, že sa chcú nakresliť. Najskôr sme sa zahrali hru, v ktorej som opisovala niektoré dieťa a deti hádali podľa vonkajších znakov o koho ide. Pokúsili sme sa aj roztriediť podľa farby vlasov, farby očí, dokonca aj podľa veľkosti nohy. Presvedčili sme sa, že sa naozaj navonok líšime. O vnútorných odlišnostiach sme sa dozvedali tak, že deti vytvorili dvojice a mali o kamarátovi porozprávať – aký je, čo má rád, či býva veselý, alebo či sa rýchlo nahnevá. No a potom pristúpili k samotnému kresleniu. Postavičky si vystrihli a spoločne ich rozmiestnili na papieri. A začali sa na koberec ukladať tak isto, ako uložili postavičky na papieri – niektorí sa držali za ruky, iní mali nohy na hlave kamaráta... 😊

2. TEÓRIA A VÝSKUM

V triede sme našli množstvo rôzne hrubých povrázok. Popriväzovali sme ich na fľaše rôzne naplnené vodou a skúšali ktorý špagátik koľko udrží. Deti postupne prišli na to, že dôležitá je váha predmetu, ktorá súvisí s hrúbkou špagátu. A vymysleli aj jednoduché váhy.

3. PRAX A PROJEKT

Dominový efekt – táto úloha zožala veľký úspech u detí. Zo stavebníc sme povyberali vhodné dieliky, ktoré deti testovali – či budú padať tak, ako majú. No a potom si každý našiel partákov, našli si nejaké miesto v triede a stavali svoju časť dominovej dráhy. Musím uznať, boli veľmi trpezliví – toľkokrát im domino popadlo skôr, ako malo...a tí drobcí začali zasa od začiatku a ani raz nepovedali, že už dosť. No napokon sa každý úsek podarilo dostavať podľa predstáv detí. Jednotlivé úseky na seba ale nenadväzovali. Takže si deti potrápili hlavičky a hľadali niečo, čo by spojilo všetky časti. Najviac sa im páčili zelené tyče, ktoré používame na cvičenie a potom hľadali už len niečo pohyblivé – opäť pátrali medzi pomôckami na cvičenie a s velikánskou hrdosťou priniesli tenisovú loptičku. Tyče bohužiaľ nedržali v polohe v akej mali – keď sa po nich loptička rozkotúľala, rozchádzali sa. A vtedy deti objavili výnimočný spojovací a pripevňovací materiál – plastelínu. Prilepili ňou všetko, čo nedržalo na svojom mieste, usadili sa a čakali, či domino popadá celé. Napätie sa dalo krájať. Všetko dobre dopadlo, domino popadlo, loptička sa kotúľala, valec tiež, autičko sa spustilo dolu šikminou, knižky popadali. Spontánne výkriky radosti na záver po chvíli utíchli a padol návrh, že: „Ešteeee!“ 😊

Guličková dráha – tá nám dala zabráť viac ako domino- - možno preto, že deti potrebovali niekoho, kto bude ich nápady realizovať, keďže ako pri každej úlohe, snažili sme sa využiť len to, čo v škôlke deti majú k dispozícii. (Možno z nich raz budú nasledovníci McGyvera 😊) Naozaj si myslím, že je dôležité viesť deti k samostatnému uvažovaniu,

k vnímaniu vecí okolo nich a hľadaniu súvislostí. Najskôr si deti vytvorili návrh svojej guľčikovej dráhy. Svoje návrhy odprezentovali a ostatné deti vyslovili predpoklady, či je návrh reálny. Veľmi dobre vedeli zhodnotiť, že niektoré návrhy v realite nebudú fungovať tak, ako autori čakali: napríklad, že loptička bude niekde vyskakovať mimo dráhy a pod. No a začalo uvažovanie – z čoho a kde dráhu postaviť. Deti hľadali, spájali a rozhodli sa, že zrušíme dočasne nástenku v triede a využijeme polystyrén na stene a opäť sa vrátili k už raz úspešným zeleným tyčiam, po ktorých sa loptička kotúľala. 1 tyče sme zviazali špagátom, špendlíkom prichytili k nástenke a...po niekoľkých pokusoch zistili, že loptička je príliš ťažká na takúto labilnú konštrukciu. Tak sa rozbehlo pátranie po menšej guľčičke...a bolo úspešné. Ak tá však vyskakovala na konci tyčí – a čo sa nám osvedčilo už pri domine? Plastelína nás zachránila aj tento krát - vytvorili sme brzdičky a mantinely tam, kde to bolo treba 😊 Napokon guľčička skončila tam, kde mala – vo vedierku 😊

Takto vyzerali niektoré návrhy:

Samozrejme, najviac hrdí boli tí, ktorí už v návrhu mysleli na zelené tyče, ktoré sme napokon použili v realizácii.